

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Der var en Kæmpe over Kæmper alle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Der var en Kæmpe over Kæmper alle", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid77780/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Nei, svared *Gideon*, Frister! far ud!  
*Israels-Folkets Stol-Konge* er *Gud!*

- 15 Tiderne skride, Skriften staaer,  
Og Ordene flyve om Lande,  
Mindes det skal hvert Gyldenaar,  
Hvad Slægterne alle maa sande:  
*Gideons-Leiren* var Herrens Paulun,  
*Gideons-Luren* var Herrens Basun!

---

**No. 43.**

***Samson.***

---

*Mel. Hr. Feder kasted Runer over Spange.*

- 1 Der var en Kæmpe over Kæmper alle,  
Den stærke Samson monne de ham kalde,  
En Skræk for hver Filister  
I hele tyve Aar,  
Af ham med Asens-Kjæve  
Fik Tusind Banesaar.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!
- 2 Men over Kæmpe-Kraft gik List af Kvinde,  
Og det var *Dalila* Filisterinde,  
Alt som en Rosensblomme,  
En Slange dog forsand,  
Fuldsød var hendes Tale,  
Men falsk som Skum paa Vand.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!
- 3 Det var i Hvisedal i Fruerburet,  
Hvor Samson sad hos *Dalila* beluret,

Hun vilde ham forraade  
I grumme Fienders Vold,  
For Guld og grønne Skove  
Var solgt den Helt saa bold.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

4 O hør mig Kæmpe over Kæmper alle,  
Som fagrest over Skuldre Lokker faldet!  
Er jeg din Hjertenskjære,  
Da siger du mig sandt,  
Stod du ei til at fange,  
Hvordan man dig saa bandt?  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

5 O, hør mig, Frue over Fruer alle,  
Som lifligst over Læbe Toner falde!  
Du er min Hjertenskiære,  
Jeg siger dig forsand:  
Ved Haar til Væven bundet,  
Var jeg en fangen Mand.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

6 Da tænkte *Dalila*, nu har jeg vundet,  
Til Væven blev ved Haaret *Samson* bundet,  
Da kom Filister-Vrimlen,  
Og Kæmpen brat opsprang,  
Dem Væven slog for Panden,  
Saa det i Gulvet sang.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,

Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

7 Da sagde *Dalila* Filisterinde:  
Saa spottes jeg, en arm, bedaaret Kvindel  
Saa lønne Kæmper grumme  
Den ømme Kiærlighed!  
Gak Andre at bedaare  
Og lad mig døe i Fred!  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

8 Og det var Kæmpen over Kæmper alle,  
Den stærke *Sanson* monne de ham kalde,  
Han blev saa blød om Hjerte,  
Som Vox ved Lue-Ild,  
Han taled som en Taabe,  
Förtryllet, ællevild!  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

9 O hør mig, Frue over Fruer alle,  
Som lifligst over Læbe Toner faldet  
Der kom en klar Guds Engel  
Engang til Moder min  
Og meldte: Søn du føder,  
Lad ei ham smage Vin!  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

10 Det var en klar Guds Engel fra det Høie,  
Til Himmels foer han for min Moders Øie,  
Han meldte mine Kræfter,

Han spaaed mine Kaar,  
Ei klippes eller skæres  
Maa mine Hovedhaar.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

11 Nu vidste Dalila, hun havde vundet,  
I hendes Skiød bedaaret Samson blunded,  
Da faldt de Lokker fagre,  
De faldt for Sax og Kniv,  
Dermed forsvandt hans Styrke,  
Det kosted Kæmpens Liv.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

12 Og hør mig Kæmpe over Kæmper alle,  
Som fagrest over Skuldre Lokker faldet  
Vaagn op! du sov for længe,  
Filisterne er her,  
Du samle dine Kræfter  
Til Kamp og Herrefærd!  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

13 Da tænkte Samson: de skal faae at finde,  
Som før saa tidt, ei deres Reeb mig binde,  
Men meer ei over Issen  
Var Aanden kæmpestærk,  
Og Armen var som vissen,  
Hans Kamp var Børneværk.  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

14 Og det var Kæmpen over Kæmper alle,  
I grumme Fienders Haand han monne falde,  
Og de stak ud hans Øine,  
Betalte gammel Gæld,  
Og lænked ham til Kværnen,  
At male som en Træl,  
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,  
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,  
Fagre Ord!

---

*No. 44.*

*Samsons Død.*

---

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 *Samson* var Træl i Filisternes Land,  
Var en plaget Mand:  
Der lød saa vild en Glæde,  
Med Suus og Duus,  
Der hørdes daglig kvæde  
I *Dagons* Huus:  
*Dagon*, vor Gud af det røde Guld,  
*Israels* Kæmpe han slog omkuld,  
Mægted at binde  
*Samson*, vor Fiende;  
Ved Kværnen staaer  
Og for Svøben gaaer  
Nu han, som gav Tusinder Banesaar!
- 2 Høitid der holdes med Pragt og Glands.  
Der er Spil og Dands,  
Til Offring bløde Oxer  
I Hundred-Tal,  
Den vilde Glæde voxer  
I Afguds-Hall,  
Skummende Bægre af Bollen fuld  
Tømmes til Ære for Gud af Guld,